

Var. p.
Jesuren Nimeen!

Salullisten Sieluin Hengelliset Laulut,

Kestinäiseri Nöbrakennuxeri

uskosa ja Christillisyydesä

Näillä wiimmisillä lopun ajoilla.

Col. 3: v. 16.

Usukaan Jumalan sana runsaasti teisä,
kaikella wiisaudella: Opettakaat ja neu-
wokaat teitänne keskenänne Psalmeilla ja
kiitos-wirjillä ja hengellisillä Lauluilla,
weisaten armon kautta HCRalle teidän
sydämisanne.

D u l u s a, 1832.

Präntätty Christian Ewert Barckin tykönä!

Imprimatur.

Ad mandatum,
NICLAS HJELT,
Fac. Theol. Ab. Not.

I. Mõõskehoitus Ustowaisille Hengen
rohkeuteen ja turwalliseen mieleen
Wapahajasans'.

W. K. Mitäs Jumala! tahdot, tapahtuu tott'.

v. 1.

Ei hätää ol' yhtäkään Jesuren kans', Em-
me tarwitse peljätä ketaän, Ei tuimintaan
wihollinen woimallans, Meitä langeta yh-
teengään hätään, Sill' Jesus on wiel',
Sillä kaidalla tiell', Dmain lastensa turwa
ja kilpi, Siis rohkiast' Nyt käykääm' wast',
Pyhää tietä myöden paits' wilppii.

v. 2

Kuk' on wihamies niin woimallinen,
Ett' kukistaa woipi sen HERRan, kuin on
meidän Linnamme armollinen, Kuin maa-
han löi Satanan kerran? Sentähden waikk',
Maellaisimme kaiikk', Pimiän laaron poh-
jasa shwäs', Ei sittengään wiel', Me pelkäisi
siel' Sill' turwam' on Jesures' hhwäs'.

v. 3.

Hän wäshyttyt Sielut wirwottaa woi,
Ja rawita näändyneen hengen, Hän thhjästä
mailman alusa loi, Hedelmälliser' siunaisi
sangen. Ah! odottakaam', Ja huogattaam',
Hhwäs' toiwos' Jesuren perään, Hän
woiman meill', Läs' HERRan tiell' Suur
armeljast' andaapi erään.

v. 4.

Hän Elämän Ruhtinas, Kuollo kus on
 Sun otas? helwett' misä woittos? JEsus
 meill' elämän edes on tuon', Hän walais
 meit' armonsa koitos', Ylistys ain', Mei-
 dän Jumalam', Kuin JEsuren Christuren
 kautta, Woiton meill' soi, Lunasturen toi,
 Ja wielä meit' JEsures' auttaa.

v. 5.

O! syndi, et woi sinä duomita meit',
 Ehkä kiusaat ja kauhistat wähän, Jo JEsus
 sun sywähän merehen heitt', Me luot-
 tamme HERRahan tähän, Hän puhtahar,
 Ja hurstahar', Meit' werelläs' kalliilla
 pesee, Kuin JEsureen, Turwaam' itsem',
 Ei syndi sitt' sydämeen pääse.

v. 6.

Ah! siis te JEsuren ystävät kaikl',
 Hywäs' toivos' ain palwelkaat Händä Al-
 kaat uskallustanne heittäkö pois, Waikk'
 kiusaaja waiwaapi teitä, Ei hän woi wiel',
 Tällä HERRan tiell', Teitä kulkeisan'
 wahingoon saattaa, Sentähden wiel', Te
 iloitkaat tääll', Ja rippukaat JEsures'
 kiini.

v. 7.

Hänen Hengensä auttaapi heikkouttam',
 Kost' kaikki meild puuttuwan tunduun, Siis
 kaikl' hänen pääll'ns' uskaldakam', Kosta
 sielut meis' tahtowat unduu, Jos woima
 on pois, En me rukoilla woi, Engä
 juosten käyd' elämän tiellä, Niin rukoilee

Hän, Meidän edestäm', Jos me Jesuksen
ripumme vielä.

v. 8.

Herra Herrall' Jesuksell' andanut
on, Tuur' aiwan oppineen kielen, Lohdut-
tamaan niit' joill' Hän armost' on suon',
Hänen peräänsä haluisen mielen, Hän hei-
koille, Väettömille Voimaa, wäkee, lah-
joittaa aina, Se uskokaam', Niin me myös
saam' Hengen woiman, jonga Hän lainaa.

v. 9.

Ah! tule nyt Jesu ja wahwista
meit', Warusta myös woimalla Tuiwaast',
Ett' käwisim' aina wanhurksasten teit',
Siihen asti kuins päästät meit waiwast',
Sinull uskomme Nyt sielumme, Sä sen
voit tallella pitää, Täysi toivo on mull',
Ah! Jesu siis kuul! Tule nyt ja meit'
itsehes liitä. Amen.

2. Jesuksen kärsimisen osallisuudesta.

B. k. Kuing' Jesus! sielus sydämes re.

v. 1.

Ah! Jesu rakkain ystävän', Sull iäis-
tuon kiitoxen, Sun piinas', waiwas' edest',
Etts omall' werell' ostit mun' Kihlaisit
morsiameri sull', Hurksaar' teit' Isäs' edes',
Waiwaa, Tuskaa, Päiwää, yötä, Ras-
kast' työtä, Olet tehnyt, Minun syndein
julmain tähden.

b. 2.

Ah! katso' kuinga werinen, On muoto
minun sulhaisen! Ah! mikä sielun tusta!
Sä karsit, huudat: ah ja woi, Mull' syn-
nit julmat päälän tot, Näin kauhiaa tiro-
usta, Woimas' Kauhias' Maasa makäät,
Synnin taakat Sua painaa, Ah! kuing'
kuuma werisauna!

b. 3.

O! ettän tätä armoa, Taidaisin oikein
arwata Ja sydämeštän' kiittää, O! että
weren pisara, Tokainen minus liikkua,
Taidais sua ylistää, Mutt' Se Tietää
Kyllä taidat, Mikä waiwa, Mua estää,
Epäusto, Synnin pesä.

b. 4.

Ja, Jesu, näet kyllä sä, Kuing' kel-
wotoinen olen mä, Näin sinua kunnioitta-
maan, Sen tekee kaikki Jesuinen, Etten
mä ole waiwainen, Sä aldis armah-
maan, Ah! kuul', Ann' mull', Nyt se
jano, Sielun himo, Weres perään, Että
oman' painuis' mereen.

b. 5.

Niin wihelijäinen syndinen, Niin tahrat-
tu ja saastainen, Kuin olen, tulen etees, O!
Jesu päälän' armahda, Ja puoleen' rak-
kaast' katsahda, Sill' turwaa etsin weres',
Anna Wuotaa, Tästä waiwas', Saawoist'
alas, Sydämeeni, Weres' pisar' leworeni.

b. 6.

Ann' minull' tästä tuskast', thöst', Yr-
nusi woima alat' myös, Waiwojas tuttima-

han, Ann' weren, joka haawoistas, Tääl'
 wuosi piinas', waiwoistas', Sydämeen
 wuotaa maahaan, Ettän Mahdan, Toka-
 päiwä, Mielell' nöhräll', Ulat' muistaa,
 Weristä kuolemas tustaa.

v. 7.

See minua köyhär syndiser', Ja en-
 simmäiser' kerjääjär', Sun ristis' juures',
 alat', Etten niin huonon', sokiana, Niin
 tähnnä synnin haawoja, Kuin olen, armoa
 halaan, Sill' sä Kyllä, Armon annat,
 Synnit kannat, Mereen sywään, Jos mä
 anon henges' köyhän'.

v. 8.

Täs' olen Jesu armias, Sä holho
 itse tawaras', Perindös' omaisuutta, Niin
 huonona Kuin makaan täs', Niin koku-
 nansa werelläs', Mä olen ostettuna, Elän,
 Olen Ulat' omas, Weres' woimas', Wir-
 wotettu, Synnin wioist' puhdistettu.

v. 9.

Ah! ota nyt mun sydämen', Kätkke
 awettuun kylkehen, Ja haawais lepo-
 pesään, Ah! kuule rukoureni, Et' mua
 waiwais palkari, Kaitena elon ikän', an-
 na Minun tulla pestyr', Upotetur Haawais
 wereen, Zionin puhdistus-lähteen.

v. 10.

Ja, Amen Jesu armost' kuul', Mitä
 Morsiames ano suld', Ann' uskos' sinua
 nähdä, Ett' oikeis' Morsian-waatteisa,
 Utuis' Saiwaan kuoreisa, Hääpäiwääs
 saisin wiettaa, Kirjoita waiwojas Sydä-

meeni, Sulhaiseni, Riennä sangen, Hengi
 morsian huutaa: Amen.

3. Mailman turhuudesta ja Taiwaan iloista.

Weisataan omalla nuotillansa.

v. 1.
 En hymmärrä, Mik' ilo, mikä kunnia,
 Täs' mailmas' olis saatava, En hymmär-
 rä, Kost' Taiwas yrinänsä, Se ombi
 ijanlaittinen, Ei puutu itänänsä, Siel'
 ilo kyläinen.

v. 2.
 Ei itku siel', Ei tauti, kalleit' aivoja,
 Ei rutto, sodan waiwoja, Ei raskas miel',
 Waan ilo, riemu aina, Ja weisu parempi
 kuin täällä, Song' Jumal' laifill' lainaa,
 Kuin uskoo Poikans' päällä.

v. 3.
 D! asundo, Kus' portit owat päär-
 lyht', Perustus kalleist' kiwistä, D! asundo,
 Kost' täällä murhe painaa, Niin henges'
 sitä muistelen, Ming' ilon siellä lainaa,
 Jumala lapsillens'.

v. 4.
 D! Kaupungi, Kus' HERRa itse
 Templi lie, Ei kuut' eik' auring' tarwinne,
 D Kaupungi, Kus' elon wirta juoree
 Jumalan ja myös Karitsan, Ja elon puu
 se tuore, Sen kaduill' hawaitaan.

v. 5.
 El' aina niin, Etts tätä taiwaan
 riemua Sã saisit kerran nautita, El' aina

niin: Ei täällä iloo löyhttä, Tain mail-
man lawiall' turulla, Kaikk' paras elom'
näyttää, Tähtetyr' surulla.

v. 6.

Ann' andeeri, O! armollinen Suma-
lan', Kautt' Poikas kalliin kuoleman,
Mun syndeni, Ja wahwist' Henges woi-
mall', Ett' täsä surun alhosa, Nyht kiwot-
tel' sin toimell', Sitt' saadaan iloita.

4. Karitsan Häiskä.

W. E. Eija minun sielun' juur' iloifest' xc.

v. 1.

O! iloinen aika jong' JESUS Taimaast'
meill' andaa, Ja autuuden lahjoja Mor-
siamell' köyhälle kanda, Siis iloittaaam'
Ja riemuitkaam', Sill' Karitsan häät
nyht owat tulleet juur' armost'.

v. 2.

So wiimmeinen aika nyht käsikä ole-
wan näkhy, Ei JESUS nyht wiimeisen tu-
lonsa kansa sill' wiivy, Hän tulost' jo
on, Ja walmistaa mond', Täll' iloisell'
ehtoll' nyht ijaisten häitensä wieraar'.

v. 3.

Siis JESUREN Morsian! Mlkääs was-
taan jo riennä, So warusta sinuas kuole-
maan, elämän tiellä, Ah! walmista, Ja
kaunist, Nyht sydämes Sulhaisen JESU-
ren kiildawäll' silkill'.

v. 4.

Syhttä lamppus palawax' rakkaun
tulest', Ja wiritä sydämes armon woimasta

uudest', Ain' loistamaan, Ja walaisemaan
 Etts olisit walmis koss', Taimahan basu-
 nat pauhaa.

v. 5.

Ah! autuas Sielu kuin Jesurell'
 sydämens andaa, Ja hänelle tarpehens'
 kaikki alati kanda, Häll' on jo tääll'
 Murhetten, saäll', Yr' suloinen hausta ja
 iloinen Autuuden Suhla.

v. 6.

Näis' autuuden häisä on iloiset päi-
 wät ja hetket, Ei puutu Morsiameld' ma-
 kiata wiinaa ja nestett', Sill' Sulhainen,
 Se suloinen, Hän juowuttaa händä juur'
 armosta rakkaus' wirrast'.

v. 7.

Ylkä on Kuningain Kuningas, HERN-
 ra suuri, Mutt' Morsian on köyhä ja
 huono ja alastoin juuri, Ei yhtäkään,
 Rääpäldäkään, Ol' hänellä jolla hän wer-
 hoitais syndinsä sywän.

v. 8.

Tain Morsiamen huonon its' Ylkä on
 werelläns' ostan', Ja sywästä helwetin
 haudast' armosta nostan', Ett' omarens'
 sais, Ja kaunistais', Sill' ansaitull' kal-
 liill' ja kiildämäll' autuuden hameell'.

v. 9.

Koss' näki hänen juur' kedolla makaa-
 wan weres', Miin paloi sydäman halusta
 hänen perääns', Ett' ristin pääll', Suur'
 werisell' saäll', Hän oikeun hänehen itsel-
 lens' rakkaust' osti.

v. 10.

Wiel' armon' Hengi myös Puhemies
Sielulle liennee, Kuin Jesuren uskohon
hartaaft' händ' waatia tiennee, Hän muis-
tuttaa, Ja kehoittaa, Händ, Sydämens'
Jesurell' kokonans andamaan ylös.

v. 11.

Hän kirkastaa Sulhaisen ihanas' rak-
kaus' luonnos', Ja näyttää Händ' Mor-
siamell' werises' waiwainsa muodos', Hän
sanoo hält', Näin ristin päällä, On Jesu-
res werisell' kuolemall' sinua ostan'.

v. 12.

Kats'! Jesuren weriset waljenneet sil-
mät ja kaswot, Kats'! awattuun haawoin-
sa suloiset autuuden rotkot, Se sydän
myös, Kuin werises' thös', On pistetty
läpitse sinulle sydämen kättör'.

v. 13.

Näin kowa ja syngiä on Jesuren
hääpäiwä ollut, Ett' wihdoin on kirokun
puun päällä edestäs kuollut, Suur' pilkasa,
Ja waiwasa, Näin weriset askelet Ilk on
edestäs käynyt.

v. 14.

Kost' Sielu nyt wihdoin Jesurell'
suostumust' andaa, Miin Hengi koht' hänel-
le kihlaus lahjat kanda, Hän merkitään,
Ja kaunistetaan, Jesuren ansion kalliill'
ja kiildawäll' kullall'.

v. 15.

Sitt' riisutaan endiset synnin räätä-
let pois, Ja saastaisuus pestään pois
Zionin puhdistus-lähtees', Hää-kaunistus,

Se puku uus', Kuin Karitsan weres' on
walaištu, puetaan päälle.

v. 16.

Näin Morsian Ylkänsä Jesuren tygö wie-
dään, Ja uskon formurell' Hänehen yhdiste-
tään, Nyt alkawat haat, Ja ilo-päiwät, Kuin
alati kestävät ijäises' riemus' ja rauhas'.

v. 17.

Ylkä sitt' Morsiamen Isän eteen johdattaa,
Ja ansions' kiildämis' waatteis' Hälle osot-
taa: Ah! sano Hän: Minun Isän! Ann'
minulle tai syndinen ijäti waiwani palkar'.

v. 18.

Mä ostin hänen juur' suurell' tuskall' ja
waimall', Ja thötä tein kowasti hyythneell'
werisell' paidall', Mä monella thöll', Jo päi-
wäll' ja yöll', Olen händ' omaren' pyhnyht
ja wiimmein woittan'.

v. 19.

Isä sitt' morsiamen suloisest' armolla
Kruunaa, Ja julkisest' kaikille taiwahas'
uloshuuta: Nyt iloitkaat, Ja riemuitkaat,
Sill' Karitsan haat owat tulleet ja emän-
dä walmis.

v. 20.

Wiel' Morsian Isäldä uuden nimen saapi,
Kans' annetaan hänelle Hengen lahja ja
pantti, Ja nimi myös, Täs' armon thös',
Elämän kirjahan selkiäst' kirjoitetaan.

v. 21.

Sitt' awiokirja uus' Morsiamell' kirjoite-
taan, Ja Jesuren sydämen werellä wah-
wistetaan, Mä olen nyt sun, Ja sä olet mun,
Ei elo eik' kuollo meit kostaan eroittane.

v. 22.

Mä olen sun pääs, sun autuudes kilpi ja turwa, Mä olen myös syndis ja kuolemas ijäinen surma, Mä warjelen, Ja suojele, Sun alati armoni ihanas' helmas ja warjos'.

v. 23.

Waikk' olet sä huono, raadollinen ja halpa; En minä sentähden sinua hyljää enk' lasta, Kyll' minulla on, Niin lahjoja mond' Että minusa ijaifest' rikkaax' ja rawitux' tulet.

v. 24.

Mä annan sull' kunnian kruunun ja waldakunnan, Mä annan ansion, armon ja sydämen rauhan: Mä annan wiel', Sun ijäti siel', Mun Isäni huoneisa ijaistä auttaa perii.

v. 25.

Pyhy waan minun yhteydesäni aina, Ja rakkauden alati mielehes paina, Ann' minulle waan, Sen sydämes ain', Niin sinulle minusa autuaast' käypi ja hywin.

v. 26.

Sitt' ruokitaan Morsian makialla Tai wahan mannalla, Ja hää-pöhtään istumaan Ylkänsä kanssa pannaan, Niin wiinasta, Juur' makiasta, Hän juopuu suloi- fest' ihanas' Hengen ilos'.

v. 27.

Tai hää-elo usiasti kuitengin wielä tääll' muuttuu, Ja tunduma wirwotus monasti tahtoo puuttuu, Ett' Morsian taas, Eäs' khyneiden maas', Saa köyhhydes' istuu' ja odottaa pisarat armoo.

v. 28.

Wiel' Ylkä myös wälittäin suloi- fest'

Kaswonsa kätkee, Ett' Morsian murheisans'
itku-suull' huutaa ja hakee, Täällä ystä-
wäns', Ja Jesuksen', Kost' näky kuin
olis hän kokonans' annettu yllön.

v. 29.

Näin koettaa Yllä Morsiamens usko
ja toivo, Ett' monasti näkyy häll' ole-
wan salattu elo, Viel' turmellus myös,
Täs' kilwotus työs', Kyll' usiast' waiwaa
ja hämmendää sydämen ilon.

v. 30.

Näist' kaikista kuiteng' Jesus Morsian-
däns' auttaa, Ja jokaisen khynelel parhaxi
hänellen saattaa, Kost' kuoleman tie,
Händ' poijeswie, Ja woiton waunuill' hän
Taimahan saihin wiedään.

v. 31.

Nyt riisutaan poijes se katowa maja ja
puku, Tänn' jätetään syndi ja surkeus, wai-
wa ja juru, Ei huokaust, Eit' walitust', Eit'
suruista muotoa Taimahan salisa nähdä.

v. 32.

Kost' Morsian Engeleild' Taimaaseen
sisälle wiedään, Miin kiildawis' waatteis'
hän astuu istuimen eteen, Ja helmahan,
Nyt kannetaan, Sen Yllän kuin hän on
täällä kihlannut armonf'.

v. 33.

O! rakkahin Jesu, mun sydämen iloita
tienze, Kost' ajattelen sit' iloo kuin Taima-
has' lienee, Kuing' Morsiames, Suur' kul-
laises', Ja kiildawis' pugus' siel' ijäti ede-
säs hohtaa.

v. 34.

Siel' kuuluu ijäisest' weisun ja kandelein
soitto, Ja wuorottain weisataan Karitsall'
iloista woitto, Siel' päiwät ja yöt, On
riemuiset tytöt, Kans-juowutaan ijäti au-
tuist' hekuman wirroist'.

v. 35.

Siell' näkewät walitut Jesuksen' kir-
kaasa muodost', Kans iloiten katsowat iha-
nan rakkauns' luonnos', Niis' haawoisa,
Kuin Karitsa Täällä' kärsi ilolla Morsia-
mens' autuuden tähden.

v. 36.

Ah suloinen Jesu! ann' Morsiames wal-
misna olla, Siis' kuin sä kerran kunniaas tah-
dot tulla, Mut' uskomaan, Ja odottamaan,
Siis' kuin me sinusta weisaamme ijäisis' häisä!

5. Walmistuksesta Iljän tulemisesta.

Weisataan omalla nuotillansa.

v. 1.

Nyt herätkäät ja tielle tulkaat, Ja Tai-
waan postein äändä kuulkaat, So herää
Zionin walmomaan, Tai hetki puoli yön
on ajast', O herää, sillä Ilkä Taimaast'
Nyt tulee Morsiant' noutamaan, Te Neitsen
wiisahat, Lampunn' walmistakaat, Halle-
lujah! Ah! hangitkaan, Hän-joukosan', Me-
nemään Ilkää wastahan.

v. 2.

O! Neitsen joukko ihanaista! Kats'
kuinga kruunut kirkaast' paistaa, Sun
Ilkäs armo kädessä, O! älä huol' kuing'

mailm' kohtaa, Sill' ajan hetkell' loppuu
 kohta, Kost' kaikki tules' palanee; Siis
 kärsi uskosa, Ja juorus lopeta, Yr' rahtu
 aik', on pian menn', Ja jälkeen sen, Eä
 pääset JEsust näkemään.

v. 3.

Jos vielä wahan odottanen, Niin M-
 jän äändä kuulla saanen, Sin suurna woi-
 ton päivänä: Nyt kuulkaat tänne ystävä-
 ni, Mä tunnen teitä omareni, Teill' wir-
 wotus on löytävä, Mun waldakunnasan',
 Jong' teill' on walmistan' Mun armoni,
 Ah! nyt siis waan, Niin sanoakaam', Ett'
 JEsustamme nähde saam'.

v. 4.

Kuul' Zion! äänen' kajahtawan, D ilost'
 lähde juoremahan, Ja odot' autuast' toi-
 woa, Sill' Mä tulee tullonsa, Hän tulee
 suure' kunniasansa, Hän tulee kirkkaudella,
 D! tule paistehem! HERRA JEsu ystä-
 wäm', Hosianna! Suur' mielelläns', Hää-
 huonesees, Nyt feuraa sinun Morsiames.

v. 5.

Me kiitost' weisaam' silloin sillä, Suloi-
 fell' Engelitten kielell' Ja harpuin heljäll'
 äänellä; Siin' uudes Jerusalemissa, Me
 Taimaan kuoreis' autuisa, Weisaam' istui-
 mes edesä; Ei silmä nähnytkään, Eik' kor-
 wa kuullutkaan, Tāt' iloa: Siis iloiten,
 Nyt pyrkikääm', Ett' siell' saamm' weisat'
 kiitoren.

6. Hengellisestä Walwomifesta.

Weisataan omalla nuotillansa.

v. 1.

D! herättää te hitaat sielut juuri, Ja
muistakaat kuing' Herran armo suuri,
On synnin unest' sielut herättän', Ja au-
tuutt' tarjoo', jättäkää nyt munta, Ja
kuullessaat kuin JEsus teille, huutaa,
Siis walwokaat!

v. 2.

D! herättää fill' synnin paulain juonet,
Niit' armon walo hyin ilmei tuonee, Kuin
walwomaisen silmät walistaa: **D!** walit-
kaat sen teitän' johdattamaan, Te muu-
toin kuljett' juuri kuolemahan, **D wal-**
wokaat!

v. 3.

D! walwokaat, fill' kaik' on hengi al-
dis: Niin liha kuiteng' heikkouten walmis,
Se lihallinen sydän turmeldu, Jong' tunde-
mahan JEsus teitä saatti, Siis kulkekaat
te sinn' kung' Hengi waati, **D walwokaat!**

v. 4.

D! walwokaat, fill' karme täsä paikkaa,
Kuin tietä et on juuri wähhä aikaa, Nyt
parhaans' tekee sielui nielemään, **D warusta-**
kaat teitän' armon kautta, Sill' makamaan ei
siingaan täsä auta, Siis walwokaat!

v. 5.

D! walwokaat, ennen kuin kuollon het-
kell' Te huomamata joudutt' matkan' retkell',
Te näett' kuing' elost' kuollon kammioon,

Hengelliset laulut. B

Tääld' wiedzän terweet, sairaat, pieni suuri,
 D! on teill' hetki tietämätöin juuri,
 Siis walwokaat!

v. 6.

D! walwokaat, et walmiit mahdatt' olla,
 Si' päiwär' koska JESus tahtoo tulla,
 Kuin näette kaikist' aika joutuneet, Ja
 kufaties' ett' tai se päivä lienee, Sill'
 koska HERRa tulee, en me tienne, Siis
 walwokaat!

v. 7.

D! walwokaat, et uskon lamppu palais
 Ja Hänen wiimist' kunnians' tuloa, D!
 kuulkaat siis mit' JESus teildä, anoo,
 Sill' sen Hän minull' ja myös kaikill'
 sanoo: Siis walwokaat!

7. Wiimisesta Duomiosta.

v. 1.

Ur' kostopäiwä Taimaasa määrätty lienee,
 Kuningan Kuningald' ylhäises maas', Kost'
 Adamin lapset Hän koota tienne, Ja suu-
 rella kunnialla ilmesthy taas, Jlox' usko-
 waisill', Waan uskomattomill' Hirmuiser
 waiwar, ja piinari nijll'.

v. 2.

Kost' Duomari ilmesthy Taiwan pilwij',
 Niin paistawat kaswonsa kirkkaudest', Hän
 eroittaa lambaitans' perkelen wuohist', Ja
 julki tuo heidän nyt kavaluudens', He
 saawat nyt menn', Siihen järween, Kus'
 liekki ja waiwa on ijäinen.

v. 3.

Kaikk' mailma tähtetään basunan äänell',
 Ja Engelin huudolla meres' ja maas',
 Kuin kofowa ombi jokaisell' äärell', Sek'
 pienet ett' suuret tomustans' taas, Niin
 monda kuin tääll', Sitt' elävät wiel', He
 muutetaan äkisti juuri siell'.

v. 4.

Mengäät te kirototut ijäiseen waiwaan,
 Siin' tulises' järwes' ja piinasa nyh, Te
 oletta hyljänneet armon ja Saiwaan, Ja
 tallanneet weren, ei ole mun syht', Ett'
 hirmuinen tie, Teit' poijes wie, Sill' ar-
 mon' teill' ujaasti tarjottu lie.

v. 5.

Tulkaat mun Isäni siunatut kaikki, Kuin
 oletta kuulleet mun ääneni tääll', Mä teitä
 nyh kunnian johdatan ratki, Ja saatan
 pois murheen ja khyneiden säälö'; Tulkaat
 nyh tänn', Mun ystävän', Siiankaikkista
 autuutta perimään.

v. 6.

Ah! suloisin Jesu! aut waatteeni kät-
 ken, Ett' walmiin' ja walpaan' ain' olisin
 tääll', Ett' kruununi pidän ast' wiimeiseen
 hetkeen, Ja lujana olisin, wartiani pääll',
 Ah! tule nyh waan, Mun Wapahujan',
 Ja johdata ijäiseen haminaan!

---

8. Ylöskehoitus halullisille Sielulle
 ahkeraan juorun autuuden tiellä,
 odottaisans Jesuren tuloa.

Weisataan kuin edellinengin.

v. 1.

Sielut kuin kuljette autuuden tiellä, M-
 kaat waan uskoiset armohon työs', Autuu-
 den päiwä meill' käsis' on wielä, Jesuren
 ääni wiel' kuuluupi myös, Ah! joutukaan
 waan, Jot' armon on saann', Ettei jäis
 ijäti owehen taan.

v. 2.

Ei autuuden matkalla undumaan auta,
 Ei elämän tiell' wiivytell' saa, Ei kruunu
 myös voiteta laiskuuden kautta, Eik' Sai-
 waaseen halawall' rakas ol' maa, Ei on-
 duwa myös, Tul aikoin täs' työs', Händ'
 saawuttaa kuolema syngiäs' hös'.

v. 3.

Ah! joutukaat, sielut! sill' aika on kallis,
 Mutt' päiwä on lyhy ja kiiruhtaa pois,
 Wiel' autuuden kruunu meill' kaikill' on
 aldis, Meill' kaikill' sen Jesus juur, sy-
 dämest' sois, Ah! joutukaam täälä', Pois
 orjuuden säälä', Ett' Jesures' pääsisim
 voitohon pääl'.

v. 4.

So jättäkääm' mailman katowa humu,
 Sa juoskaamme ilolla kotia päin, So pyh-
 tikääm' filmistäm' hitaun sumu, Sa kiiruh-
 tain kulkekaam' halusa näin, Eik' kuin me
 saam', Sill' turwahan taan, Iloista kii-
 tosta weisata waan.

v. 5.

Uh! suloisin JESu! jo lehoita kaikki,
 Kuin kulkewat armon ja elämän tiell',
 Ettei jäis kengän kruunuas paitsi, Ett'
 yhteen kans' tulisin' Saiwaasa wiel', Siel'
 elämä on Suur' muuttumatoin, Ja ylistys
 ijäti suttumatoin.

9. Rehoitus synnin kuormaldarauskaut-
 tuille sieluille käymään edes ar-
 mo-istumisen tykö.

B. k. Noitkaa te Jumalan lapset x.

v. 1.

Tulkaat tänn' kuin työtä teette, Olett' ::
 Raskautetut, Te jotka JESust' halaillette,
 Tulkaat :: Saamaan wirwoitus; JESu-
 renne teitä halaa, Hänen Sydämensä pa-
 laa, andaa lewon kaikille, Jotka päällens'
 uskonee. Kiitos HERran :: Soutuu het-
 ki, Että waiwam' helle jähthy, Pysyväi-
 nen uskansasa, Saapi Hänelä' :: Kruu-
 nuansa.

v. 2.

JESu! sä kuin kulumuren, Tygös ::
 annat kuulua, Kuule minun rukouren?
 JESu :: wedä minua, Tygös tulla en mä
 tiedä, Ellets ihe mua wedä: HERra JESu
 minull' suo, Hengen woima elandoo,
 Ann' mun ijät' :: Tykönäas olla, Ja sun
 kansasas yhteen tulla, Wahwist' minun
 uskon, täällä, Niin saan minä :: Kruunun
 siellä.

b. 3.

Siihen tythy sydämeni, Että :: Luotan
 fanas pääll'. Se on lewor' sielulleni, Dlen
 :: wapahdettu tääll'. Armo Jän tykön
 löhdän, Jesureja elon täyden; Dlen autu-
 as ijäti, Kiitä H Kraa sieluni, Jesu, Je-
 su :: kiitos sinull', Ett' sen armon annoit
 minull', Että sinua sulhaiseni, Saanen
 omar' :: sielulleni.

10. Yhden katumaisen Sielun wali-
 tus wihelijäisyydensä ylitze Wa-
 patajansa edesä.

W. k. Koko mailm' iloit' mahtaa.

b. 1.

Salli Jesu! että saanen Stees' maahan-
 langeta, Että tilan' tunnustanen, Ann'
 mua Henges walmistaa, Ett' Hän awais
 haluni, Sydän perustuxeni.

b. 2.

Suuren nimes kiitorexi, Tunnustaa mun
 pitää sen, Ett' sun lätes wäkewästi, Saa-
 wutt' minun syndisen; Kuiteng' en wiel'
 rakasta Jesust' kaikest' Sielusta.

b. 3.

Tiedän kyll' et walwot sinä, Paimen hywä
 sielua, Kuiteng' usein exyn minä, Sinust'
 ja myös laumasta, Löhdän usein että
 jäll' Dlen laihall' laitumell'.

v. 4.

Löythmän kyl' pidäis lainan, Kristin
juures' ankkuris', Mutt' kuing' usein olen ai-
wan, Ulkon' meren aalloihis', Josta sitten
työläst' jäll' Pääsen retkell' endisell'.

v. 5.

Löhdän Jarmos uskolliser', Puolelbas D!
Jesuinen, Iheni waan häälhwäiser', Si-
taar', kylmäx' peräten, Kuiteng' wiivyn
rukoilla, Armoo moneis' puutteija.

v. 6.

Sila minull' kylä lienee, Rukousta har-
joittaa, Hywären' en kuiteng' tienne, Tätä
armoo nautita, Siis myös heikko sotimaan
Olen, kosta tarwitaan.

v. 7.

Pyhän tosin jokapäiwä, Yrinkertaiseri
tull', Ja ett' olsin henges' löyhä, Näin sen
HERRa annais mull', Mutta sydän sanoo:
men', Kosk' suu huutaa: tule tänne'.

v. 8.

Kerjään usein woiman uuden, Syndi u-
stos polkemaan, Mutt' kuing' jällens' wapau-
den, Tälle fangill' lahjoitan, Syören ihen'
wainainen, Tarpeettomaan hätähän.

v. 9.

Löhdän kuinga petollinen, Uina on mun
sydämen', Kuiteng' tämä wihollinen, Usein
on mun ystävän': Uh kuing' tulen työlä-
sti, Wahingosta wiijaari?

v. 10.

Halaan tosin itku suulla, Omares Oi
 Jesuinen, Waan koss' tahdot äänen kuulla,
 Panen esteet etehen, Olsin omas kokonans,
 Mutta olisin oman' kans.

v. 11.

Kazo! tammönen mä olen, Jesu tällä
 hetkell' taas, Tämän häijyn loan puoleen,
 Kazo Kuiteng' armollas, Ah! siis priistot'
 Jesuinen, Werelläs mun sydämen!

v. 12.

Kas! tainlainen synnin toukka, On kuin
 tygös huutelee, Auta woimatoind' raukkaa,
 Kuin niin paljon harhailee, Olen köyhä
 waiwainen, Kuiteng' omas, Jesuinen.

v. 13.

Jesu ann' sen päivän koittaa, Että
 Sinuun juurtunen, Ettei turmellus niin
 woita, Sinne tänne häälhymään, Weresäs
 o! Sulhaisin, Sielu woipi parahin.

v. 14.

Pyhä Hengi minua auta, Kukoilemaan,
 walwomaan, Jesuren' weren kautta, Hä-
 nes kiindiašt' rippumaan, Niin tott' kerran
 wirsi se: Heikko olen, loppunee.

II. Yhden armoa kerjääwäisen syn- disen nöyrä Kukoiven huuto.

v. 1.

Ah! suloisin mun Jesuren', Kuul' minun
 kurja huuton', Mä tulen owes etehen, Sill'

moninaiset puutteen', Mun sydämmen',
 Nyt kerjäämään, Sun jalkais juures' waatii,
 Ja minun tänne saatti.

v. 2.

Mä olen huono kulkia, Kuin moninaisill'
 retkill', Kaeldan' olen sokiana, Kaikilla
 elon hetkill', Ah! Jesuinen, Ei yhtäkään,
 Mull' neuwoo enä ole, Jos et sä huuton'
 kuule.

v. 3.

Oho! mä muistan murhell' wiell', Kuing'
 nuoruudeni aika, On kulutettu synnin
 tiell', Mä surkia ihmis raukka, En uskonut,
 Eng' muistanut, Et peräs' puute tulee,
 Jost' sydämen' nyt suree.

v. 4.

Mä olen rikas, rawittu, Kyll' mielesäni
 aina, Ei silloin mitään tarwittu, Mutt'
 nyt kyll' köyhys painaa: Nyt lopus' on,
 Mun rawindon', Mun oma woiman',
 waaran', Kaikk' nyt on rauwenn' turhaan.

v. 5.

Sun Henges mull' on ilmoittan', Mun
 hylpiän pahan sisun', Mun riettaan luondon'
 kawalan, Mun räpäleni riisun', Mä haifen
 juur', Sill' pahuus suur', Mun sydämesän'
 kuohuu, Kaikk' nyt on julki tuotu.

v. 6.

Mun wellani on määrätöin, En voi
 händ' koskaan maraa, Mun turmellukseen'
 ääretöin, Ei oma woiman jara, Täs' pa-
 randaa, Eik' sowittaa, Waikk' kuinga pal-
 jon pyhdän, Niin kaikki raukee tyhjeän.

v. 7.

Mä ensin pyysin paikata, Nämät mun
 räätäleeni, Mun oman ansion tilaalla, Niill'
 luulin kelpaavani, Sun edessä, Mutt'
 juuri täs', Ne kaikki maahan wajoo, Nyt
 räätäleeni hajoo.

v. 8.

Ah! kato kuinga alastoin, Mä Jesureni!
 olen', Suur' huono surkia rauhatoin,
 Niin ettän juuri kuolen, Sill' köyhyyden'
 Mun sydämen', Suur tahtoo alaspainaa.
 O! Jesu armos lainaa.

v. 9.

Mä kaimaa olen kokenut, Mun sydämeni
 juurta, Sill' kerjätä en tahtonut, Waan
 isiäni muattaa, Niin hyväxi ja nöyräxi,
 Ett' olisin sinull' kelwann', Ja fill' saan
 andeer' welkan'.

v. 10.

Mun järken' mulle näytti tien, Sinain
 vuorell' korkeall', Ja sanoi: kiiruust' sinne
 rienn', Tee työtä kaikell' voimall', O' us-
 kollinen, ja kuuliainen, Paranna ihes hä-
 tään, Niin kuormas kewennetään.

v. 11.

Näin olen raukka kulkenut, Mun sorian
 järken' turwis, Ja isiäni waiwannut, Kyll'
 monis' juoruis' turhis'; Nyt Jesuren',
 Mä hawaitzen, Mun exymisen' kiwull', Ja
 kerjään armoo sinuld'.

v. 12.

En voi nyt enää puhua, Sill' wäshmys
jo woittaa, Mä tahdon surust' rauweta,
Ann' Jesu! armos koittaa, Kans kuorma-
ni, Ja taakkani, Mä sinun puolees wään-
nyh, Ja helmahas nyt näännyh.

v. 13.

Ah! suloisin Wapahhtajan', Mä wäshytet-
ty raukka, Sun haawais rauhan hamiz-
naan, Suur' halajan täs' paikka, Si' kuor-
man' kans', Mun kokonans', Kaikkena elon'
ikän', Suo lewon sinus löydän.

v. 14.

Werhota hamees lieppeellä, Mun ala-
stoinda sieluun', Sun ansios kalliill' werell',
Pois pese synnin sisun', Ann' waroipas, Ja
haawoipas, Mun sydämmeni lewät', Ja ar-
mos mannall' elät'.

v. 15.

Nyt kiitos olkoon Jesurell', Mä olen
woiton päällä, Nyt kelpaa köyhäll' syndi-
sell', Oleskell' rauhas' täällä, Jesuren
kans', Suur kokonans'. Null' ombi hywät
päiwät, Gloiset armon hetket.

v. 16.

Sää hywäst' nyt mun taakkani, Kuin
minun ennen painoit, Sää hywäst' koko
kuormani, Jesuren haawoin wajoit, Sä
wäshytit, Ja näännytit, Mun monda hetkee
ennen, Nyt näännyt sinä jälleen.

v. 17.

Sää hyväst' mailma lawia, Sun tur-
han elos kanssa, Kyll' oli kulkun' surkia;
Maa sinun kokonansa, Nyt jätän waan,
Sill' tänne taan, Jesuren turwiin hymyn,
Tänn' hiljaisuuteen kättyn.

v. 18.

Sää hyväst' kulkemisen aik', Ja kaikki
orjuun' päiwät, En enä tahdo minä, taikk',
Mun Jesustani hyljät', Kuin minun pääst',
Täst' surun sääst', Ja huoneensa korjais,
Lapseni, waan ei orjar'.

v. 19.

Hyväst' kaikki' wanhat ystävän', Kuin
ennen yhdes elim', Riendäkäät armoo kerjää-
mään, Ennen kuin kuollos' erim', Ah!
joutukaat, Ja huutakaat, Jesureld' armoo
ylhäld', Ennen kuin wajott' sywäld'.

v. 20.

Mun Jesuren', kuin rikkaari, Mun ar-
mosas jo saatit, Aut' tunnen igen köyhäri,
Ja sinus armon saaliit, Min' omistan, Ja
tawoitän, Siis' kuin mä tulewasa, Riika-
stun Isän maasa.

12. Sielun johdaturesta Armon Sär- jestyrestä.

v. 1.

Jesuren rakkaus se on niin suuri, Ettei
hän ketäkään niin heitä pois, Että hän
hyljäis sen pelkäävän juuri, Sen wihelijäi-

sen, eik' armojans sois, Kuin Händä ha-
laa, Sielusans' palaa, Että hän Jesu-
rell' sydämens tois.

v. 2.

Mutt' ol' mik' turmellus ihmises' lienee,
Ettei hän armoo täs' uskoa voi? Toihins'
hän pikemmin turvata tienne, Kuin wäli-
miehen, kōyhär', Niin sulle walistaa
antuuden toi.

v. 3.

Jos et sä Jesusta waloes löhdä, Ett'
haawains' sisäll' Hän sinua wie, Ets' osaa
antuuden tiesäkään kähdä, Eik' sulle woi-
maa myös mihingään lie, Rauhaa ei löh-
ty, Peljätä tähty, Kusa ei löhdypti
perustus se.

v. 4.

Tunne etts' syndisist' olet se suurin,
Särjethyl' sydämell' pakene niin, Sen
ristiinnaulitus jalkaihin juureen, Etssi sull'
armo ja elämä siin', Duomittu täsä, Duo-
miost' pääsee, Kuin weren armosta pitää-
pi kiin'.

v. 5.

Jesuren armos' ja weres' ja haawois',
Päästöö, puhdistust' annetaan wiel', Ja
kuins sen löhdät pyh' Jesuren tawois', Tul'
hänen askeldens' kaidaalla tiell', Siestä
Lanna, Kuin Jesus andaa, Niin sull' on
lepo ja rauhainen miel'.

v. 6.

Tämä nyt armo se taritaan kaikill', Etssi,
niis löhdät, sill' elämän tie, Abtaax' kyll'

käändyy ja kaitaisin paikoin, Kuitengin JESUS sun läpikie wie, JOS Häneen luotat, Hän awun tuottaa. Papseri käännä, se järjestyks lie.

v. 7.

Toudu nyt JESU sun ikehes kanssa, Mailman ijest' mond' kandanut on, Ota ne raadolliset olallansa, Saata heit' oikian lammasten luon', JOS elon ruokaa, Sieluiset huokaa: JESUS heit' rawikie armonsa wuonn.

v. 8.

JESUS heill' wiherjän niitun täs' andaa, Sanansa laitumell' johdattaa kans', Elämän weden tygö, lahjoi heill' kanda, Heidän juur' kestelläns' Läsn' ollesans', JESUXEN luori, Sielut sen wuori, Paetkaan aina, eik' jäätaan uxor'.

v. 9.

Elämän wesi on armo kuin wuotaa, JESUXEN elämän-sanoista ain', Kuin usko sydämešt' sen JESUS juottaa, Henges' hän ilon sittä maistaapi tain', O! armon lähde, JESU jo ehdi, Wirwota suruiset sydämet näin.

v. 10.

Että uskos' eläwäs' armon saa maistaa, Sieluille lewor' ja wirwoturax', Etsi jo sydända murhettiwaista, Armolla Sielujen lohdueturax', Sun weresi kautta, O! JESU auta, Walmista Sionis rakennurax'.

v. 11.

Että me näkisim' armonsa woimaan, Että waldakundas selähestyis taas. Saata jo Sieluja totuuden toimeen, Ann' HERRAN pelwon jo syndhä maas', Että teistä wääräst'

Duomion äärist', Riennäisit Sionin tur-
wahan taan.

v. 12.

Jumalan sanan ja totuuden tundoon,
Ja armon halua ja liikutusten, Toll' Henges
herättää sen kuin on undun', Ilmoittaa hä-
dän ja turmelluren, Armo ja walo, Sieluin
on halu, Hetkinä oikian herätysten.

v. 13.

JEsus tääll' ih' heikko-ustoisit' auttaa,
Sill' Hän on läsnä ja kaikeepi kaiik' Ar-
monsa Hengen ja sanansa kautta, Tällä siis
suloinen armon on aik', Wäsyneet tukee, ala-
stoid' pukee, Rawikee isowan, holhoopi
kaiik'.

v. 14.

Kaiik' vielä toisinans' auringo heille,
Wäsyttää woiman, niin apu ain' on,
Sielu täs sulasa armosa jällen, Lounalla
lewäjä JEsuren luon', JEsu on joutu,
Tawaras nouda, Tänä nyt Sionin armoi-
sen' wuonn'.

v. 15.

Tawaras nouda ja jakamaan ehdi, Wat-
waisill' Sieluill' kuin tarwikee kaiik', Et
waldakundas wiel' julkisest' nähdään, Hen-
ges ja woimas, O! armoinen aik'! JEsus
nyt tulee, Kufoust' kuulee, Ei JEsus
wiivhyttel' enämmän, taiik'.

v. 16.

Sionin rakennus eläwäs', uskos', JEsuren
päälle, ei kufistu niin, Jos vielä toisi-
nans' tulee tääll' tуска, Niin JEsus pitää

ain' armosa kiin', Nuttaa ain myös, Raskaa-
sa thös' Herättää sieluja pimiäs' yös'.

v. 17.

Sill' JEsus andaa meill' auringon toi-
ton, Endiset pimiät myös walaisee ain';
Ja suopi lapsillens' armonsa woiton, Kiit-
tääkääm' armon nyt edestä tain, Sill' kiitos
olkoon, Rauhes ain' kuulkoon, JEsuren
haawois' me elämän saimm'.

v. 18.

Niin myös kaikk' Sielut kuin JEsusta
etsii, JEsures' elämän löytääpi wiel',
Kaikk' JEsus kurittaa murheensa päkis',
Ei Hän teild' armoo kuitengaan kiell', O
JEsu auta, Kuolemas kautta, Wirwota
täällä ja ijäti siell'!

13. Uskovaisten Sieluin ilo JEsuren armollisesta johdaturesta.

W. k. Rom helsones klippa och stöb 2c.

v. 1.

D! armo ja rakkaus suur', Joll' JEsus meit'
johdattaa juur', Hän neuwoillans' talutta u-
skowitans', Täs' muukalaisuuden maas', Hän
hyöpi ja tukee, Hän riisuu ja pukee, Hän lym-
myh ja ilmesthy taas, Hän tyhjändää tyhjår',
Ja alendaa köyhår', Mutt' tyhjån ja köy-
hån' sitt' täyttääpi jäll', Suur' armonsa rik-
kaudell', Hän sumuhun kätkee, Yht' rahtua
hetkee, Mutt' paistaa taas suloisuudell'.

v. 2.

Jos Hengesa waiwaiser' waan, Hän ar-
mosa sielum' on saan', Ett' JEsusta halaam'

ja halusam' näin, Käym' armohon istuinda
 päin, Sen juuresa makaam', Eng' kerjämäst'
 lakkaa, Niin apu meill' tapahtuu näin,
 Waikk' synnin myös juuret On syvät ja
 suuret, Ett' nostawat myrskyn ja kiusauren,
 Suur' wastoinajaturen, Niin kuiteng' kost'
 janom', Ja puhdistust' anom, Niin JEsus
 suo pelasturen.

v. 2.

Suur' armosta tulee se kans', Ett' sielut
 tiell' matkustaisans', Myös joutuwat yhteen
 ja yhdesä näin, Saa kulkea Sionii päin,
 Täs' totinen sitt' hoittaa, Jos wäsymys
 woittaa, Ett' huutaa: So raukka nyt jäin;
 Niin Sionin retkill', Näill' valmistus het-
 kill', Saa elää ja ihastuu muistakin wiel',
 Gott' kulkewat samalla tiell', Täs' usiast'
 näkee, Niin hartast' hää-wäkee, Ett' juuri
 on iloinen miel'.

v. 3.

Ja JEsus jong' armo on siin', Myös
 toisinans' sowitta niin, Ett' kaukaakin tu-
 lewat todistajat, Ja siunatut kehoittajat,
 Kuin puhuwat jalost', Suur' liikemästä wa-
 lost' Ja JEsusta kunnioittawat, D!suloista
 Ylkää, Kuin Morsian' ei hylkää, Waikk'
 uneljas ombi ja wäsymälläns', Waan lähet-
 tää käskyläisens', Kuin kehoittaa sitä, Ja
 herällä pitää, Ett' halaamaan tulemisens'.

v. 4.

Se suuri on kehoitus myös, Täs' autuu-
 den kiistas' ja työs'; Kost' Sionin Kuningas

muitakin täällä, Wastuudesta herättää wiel',
 Niin yhdes' sitt' mennään, Sen kanssa kuin
 ennen, On karannut helwetin tiell'. O! se
 kuin nyt kuulee, Se sanokaan: tule!
 Tull' Jesu ja walmista Morsiasdas, Ja lisää
 wiel' uskowitz, Ja siihen heit' liitä, Ett'
 alati kiittää, Ja ylistää rakkauttas!

14. Jesuren armon suloisuudesta.

Weisataan samalla nuotilla.

v. 1.

Terwe, tulo o! suloinen aif', Kosk' Jesus joll'
 walda on kaikk', Nyht fangeitans' päästääpi si-
 tehestäns', Ja saattaa heit' wapauteens', Kosk'
 suloisill' huulill', Ja hienomill' tuulill', Nyht
 wirwottaa ekiwitans', Ne khyndeliden retket,
 Ne duomion hetket, Se suruinen sydän, Se
 rasitett' miel', Kaikk' iloxi muuttuwa wiel'.
 Ne löytyneet lambaat, Ne heikot ja rambat,
 Nyht helmassa kannetaan täällä, O! herkullist'
 pöytä, Song' sielu täs' löytää, Kosk' rawas-
 tans' käändyy ja murheella näin Käb Isänsä
 huonetta päin, Kosk' surulla huutaa, Niin an-
 netaan suuta, Ja rawitaan päiwin ja öin.

v. 2.

Jos syndi ja duomio on suur', Ett' ppyh-
 tääpi wajottaa juur', Jos sielu täs' armongin
 pisaran waan, Nyht halaa, ett' olis sen saan',
 Niin armosta suodaan, Niin paljo ett' juo-
 daan, Ja ilosta juowutetaan, Sitt' Thabo-
 rin wuorell', Ja wedelle tuoreell', Pois unhot-

tuu waiwa ja itku woi, Sill' JEsus Jh'
muutoren toi, Kuin duomion laattaa, Sa le-
pohon saattaa, Sen lambaan kotia toi, Ei
taida hää-joukko, Tääl' istua loukkas', Sa
murheisa itkel, waikk' huono on se, Kuin
Ylkä ih' keskellä lie, Täs' Sublaita pitää,
Täs' weisaa ja kiittää, Kuin hän wiina-
kellariin wie.

v. 3.

O, JEsu kuing' armos on suur' Kuing'
on se niin ääretöin juur, Se huulistas wuo-
taa ja wirwottaa sen, Kuin ombi niin
wihelijäinen, Se mykängin kielen, Nyht
saattaapi vielä, Et pakahtuu kiitorehen,
Sun weres ja haawat, Sen teke ett' saawat,
Niin huonot ja waiwaiset kerjäläiset, Kaikk'
Tawahan rikkaudet, Ett' wiinast' ja ras-
wast', Kost' armosa kasmaa, Viel rawi-
taan naändyväiset, Niin kihlaus-hetkill', Sa
autuuden retkill', Nyht merkitään Morsian
ja liitetään siin', Ett' JEsures' rippua
kiinn', Ett' Sulhaiskans' kiittää, Sa kallii-
na pitää, Kuin Morsian' rakastaa niin.

v. 4.

Kos suringin alhosa täs', Kus' waiwa
ja työ on niin läss', Se suloisin Ylkämme
Morsiamell' suo, Niin iloiset hetket nyht jo,
Ett' unhottaa waiwan, Siin' mausa Tai-
waan, Kost' autuuden lähteestä juo, O!
kuinga sitt' käynee, Kost' iloo täynnäns',
Hääsaliin wiedään ja juotetaan näis', ijäi-
fis' karikan häis', Kus' synneistä irrall',
Sen hetkuman wirrall', Min' rawitaan py-

hyväiset, Jos Kedarin majois', Ja kuollon-
gin rajois', Nyt Sionin lapset niin iloihe-
wat, Ett' iloista waipunewat, Kuing' silloin
sitt' lienee, Kosk' JEsus sinn' wienee, Kus'
kaswoihin kazelewat?

v. 5.

Nyt kulin kuin armon on saan', Tain
Kuningaan Taiwaan ja maan, Ja sielum-
me Uján nyt korottakaan, Ja tomusa kun-
nioittakaan, Jong' armo niin suuri, Ett'
Sionin muurii Viel' tuleepi rakendamaan,
Kuin kadonneet ehii Siit' hirmuisest' päkist',
Niin kirkaalla sanansa walkeudell', Niin
wäkewäll' kolkutuxell', Ja sen Kuin Hän
löhtää, Niin armollans' tähtää, Ja man-
nansa makeudell'. Si! JEsu sull' kiitos,
Nyt yhdesä liitos', Ja kunnia ja ylistys
ostetuildaas, Sek' täällä ett' muusakin maas',
Ah! lewit' ain' wielä, Sek' täällä, ett' si-
ellä, Sun suloista Baldakundaas.

15. Ufowaisen sielun kerskaus autuude-
stans' JEsuxen osallisuudesa.

W. K. JEsus kunnian kruunun kandaas.

v. 1.

Utuaas se päiwä lienee, Jong' löysin
JEsuxen', Ystävän suloisen, Gloisembaa
en mä tienne, Koko maan pääll' mainita,
Kuin ett' JEsust' nautita.

v. 2.

Mailman lapset wiel' ei tunne, Tätä
autuutt' ollengaan, Ei myös siitä huolik-
kaan, Centään he myös oudorunee, Koska
iloll' kerskataan Siitä, ja myös puhutaan.

v. 3.

Waan mä ike koettanut, Olen kuinga
suloinen, Ombi minun Jesuren', Hän on
armos lopettanut Minun surkian orjuuden,
Ja mull' lahjoitt' autuuden.

v. 4.

Jääköön kaikki katowaiset, Jääköön ijät
seljän taan. Kuin mull' Jesus ombi waan,
Mutt' kaikk' owat muuttuwaiset, Jotk' ei
fielull' iloo suo, Eikä totist' lepoo tuo.

v. 5.

Pidä mailman sinun omas, Pidä kuldas,
hopias, Slos, menos kopias; Minä Jesu-
reni huomasi, Olen ijät' tydytett', Autuu-
della rikastett'.

v. 6.

Jesures' mull' rauha lienee, Tähdellinen
hauskutus, Loppumatoin wirtotus, Hän
myös ike minun tiennee, Tietä tasaisi'
johdattaa, Kaikki parhaax' sowittaa.

v. 7.

Jos mä wäshyn, Jesus auttaa, Jos'
mä tiusarensa Lienen, niin Hän wahwistaa,
Jos mä heikkouden kautta Vielä jostus
horjahdan, Niin hän autta nousemaan.

v. 8.

Murhees' Hän mun Lohdaturen' Syndii
wastaan Hurkaus, Tyhmhytt' vastaan
Wiisaus, Kaitest' pahast' Lunasturen,
Turmiot' vastaan Pyyhyden, Röyhhydesä
Hyhyden.

v. 9.

Hän on minun Paimeneni, Minä hänen

lambaansa, Tunga haawain turwasa, Lewon
löhtää sydämeni, Ja myös makian laitu-
men, Kawinnori sielullen.

v. 10.

Rakas JESUS auta minua, Hamaan
kuolemaani ast', Sinus' rippumaan lujast',
Ettän wihdoin kiitän Sinua, Nutuitten
seurasa, Taiwaallises' kunniasa!

16. Jumalan lasten ijankaikkisesta autuudesta.

Kuozista Suomeri käätty.

Weijataan kuin: Kuokalainen.

v. 1.

Nyt ylös Sieluni! Noust' ylös mullast'
tästä, Kienn' jalkain' juureen Jumalan ja
karikan, Ja waikka silmäni, Ei sitä waloo
testä, Niin riemu huudoll' kuiteng' lähde
laulamaan, Sill' ilon tähteen, Kuin tai-
waas' löhtään, Karikan suuriin häihin olet
ostettu, Kaikk' Taiwaan kunnia, Suuresta
armosta, Se on sun osas, perindös ja ta-
waras, Siis iloihe ja ajattele autuuttas!

v. 2.

Ets Sinain juurelle, Pelwos ja pimey-
des' Tarwike seisoo ettäs olet kuzuttu Zio-
nin wuorelle, Salemin ihmees' uudes', sen
uuden Testamendin Walimiehen tygö, Jos
mailm' paubaa, Täs' synnin rauhaa, Niin
weisa sinä kiitosta Halleluja, Ja wakkas
olet tääl', Maallises' majas wiel', Niin
saapi sydän kuiteng' olla kokonans' Siell'
mahtaa se oll' yöt ja päiwät kokonans'.

v. 3.

Miin tutki todella, Mik' kirkkous ja valo,
 Mik' ilon huuto, mikä harppuin helinä!
 Mik' Taimaan hekuma! Mik' voiton weisu
 jalo! Sä vielä kerran kuulla saat siel' ylhä-
 lä, Istuimen edes, Kus' palmut kädessä,
 Kaikk' pyhät kruunuinensa maahanlange-
 wat, Siel' weisaa Cherubim, Siel' laulaa
 Seraphim, Kans' walittuiden joukko tykön
 Karikan, Gott' paistawat kuin kirkaat
 tähdet Taimahan.

v. 4.

Karikan edessä, walkeisa waatteihisa, I-
 stuwat neljäkolmattakymmend' wanhinda,
 Viel' neljä eläindä, Kuin ijät' Pyhä wei-
 saa, Ja Engeleitten joukko epälukeista, Se
 suuri luku, Se kirjäs puku, Ne Kuningaat
 ja Papit weljet Karikan, Joill' walmist'
 Jumala Miin suurta autuutta, Ettei astu-
 nut kenengään ol' sydämeen, Siel' Mor-
 sian Njald' saapi pugun Sublaisen.

v. 5.

Viel' palmut käsissä, Tuhansin tuhansita,
 Riitosta weisaa Jumalall' Ja Karikall' He
 Taimaan ääriä, Ja uutta Kaupungita,
 Tähttävät voiton weisun äänell' kajawall',
 Sen joukon kanssa, Saan aikansa, Myös
 minä ilost' rawituri tulla wiel', Zionin wuo-
 relda, Siel' joka taholda Saan kuulla su-
 laa ilon huudon kajaust', Ja nähdä HERR-
 ran suurta waloo, kirkautt'.

v. 6.

Ah! koska kerran saan, Mä herät', kuwans'
 jälkeen, Ja silmilläni katellapi Jumalan!

Ei enä sieluan', Sitt' waiwa jano, nälkä,
 Mit' kunnia ett oll' walmis emänd' Kari-
 han! Saan kruunuani, Myös pukuni, Se
 puhdas silkki pyhäjen wanhurstaus, Kost'
 synnin peseen sen, Kuin nyt lyö murheesen,
 Saa waihetella pyhyyteen ja kunniaan,
 Ja kiitost' weisat Jumalalle ainijan.

v. 7.

Jos se kuin puolittain, Ja himmiöill'
 filmill' wielä, Täällä' nähden niinkuin spei-
 lis', tuottaa ilon tain, Jos ääni Taimahan,
 Täällä' korwis' kajahtele, Kuing' silloin,
 Koska kaswain kajahtellaan? Kost' ajatte-
 len, Näit' muistelen, Niin muistan mä ja
 näen H&Kran suloisuutt'; Mut' koska
 muistanen, Kuing' siellä eletään, Kuing'
 langewat kai'k' pyhät eteen istuimen, Niin
 täällä' myös tahdon nöyryhtellä enemmän.

v. 8.

Se uusi weisu siellä, Min' H&Kran kun-
 niar' soinee, Mut' wanhar' eikä lopull' joutu
 ikänäns' Sen tahdon oppi täällä', Niin paljon
 kuin mä woinen, Ja uskon halus' kähellä mun
 H&Ksuren', Kuin synnitettiin, Ja kuoletettiin,
 Ja werelläns' meit' Jumalalle lunasti, On
 mahdollinen Hän, Nyht saamaan kirstoren, Ja
 wiisauden, woiman, rikkaan, kunnian, Ja U-
 men Taimas, maa ja meri sanokaan!

17. Karitzan Häihin matkustuksesta.

W. F. De Suomen saaren asuwaiset 36.

Karitzan häitten wierahat, Taimaaseen halaam'
 meitä wetää, Matkall' isen' walmistakaat,
 Sioiten kulkakaam' ain' elon tietä.

v. 2. Nyt yhdes' joukos' lähtekääm', Tainw. x.
Sjaisiin häihin pyrkimään, Floiten x.

v. 3. O! ettei kengään meist' jäis pois, Tainw. x.
Ja uppois turmeluxen sois', Floiten x.

v. 4. Nyt mailma sinun jätämme, Tainw. x.
Ja turhan ilos hyljäämme, Floiten x.

v. 5. Hyväst' te majat Kedarin, Tainw. x.
Teis' oli elom' ikäwin, Floiten x.

v. 6. Jää pois kaikk' oma kaunistus, Tainw. x.
Meill' Jesuren puku uus', Floiten x.

v. 7. Täs' Ykän' omas' pugusa, Tainw. x.
Me terme tulleet olemma, Floiten x.

v. 8. Isä meit' tundee lapsirens', Tainw. x.
Kost' näkee Poikans' waatteet meis', Floiten, x.

v. 9. Jääkää omat murheemme, Tainw. x.
Emme teit' matkall' tarwize, Floiten x.

v. 10. Pois oma tahto, järki myös, Tainw. x.
Et kelpaa te täs' armon työs' Floiten x.

v. 11. Jää wanha Adam' kotias, Tainw. x.
Ei sull' ol' maja Taiwahas', Floiten x.

v. 12. Ei palveluxes' kelpaa meill', Tainw. x.
Eitt' kuin me lähim' Taiwaan tiell' Floiten x.

v. 13. Usko, toivo ja karsimys, Tainw. x.
Nyt tulkaat meille kumppanix', Floiten x.

v. 14. Tule nyt Pyhä Hengi! meill', Tainw. x.
Johdattajari täällä tiell', Floiten x.

v. 15. Kirkasta Jesust' sieluisam', Tainw. x.
Et Hänes' pysyisimme ain', Floiten x.

v. 16. Sytyt lamppum' palawax', Tainw. x.
Ja armos walos loistawax', Floiten x.

v. 17. Vidä hää-waatteem' puhtaana, Tainw. x.
Jesuren weren wirroija, Floiten x.

v. 18. Ann' seuraam' ain' johdatustas, Tainw. x.
Ja kuulem' aina oppias, Floiten x.

v. 19. Sull' Armon Hengi! uskomme, Taim. x.
Kaikk' meidän tarpeem', asiamme, Sioiten x.

v. 20. Tulkaat te murhelliset kans', Taim. x.
JESUS teit ottaa olallans', Sioiten x.

v. 21. Kaikk' JESUrellem' weisatkaam', Taim. x.
Ja autuudestam' iloitkaam', Sioiten x.

v. 22. Teill' Mjastämme juttelem', Taim. x.
Ja hänen wertans' funnioihem', Sioiten x.

v. 23. Waikk' jossus pilwinen on sää, Taim. x.
Kyll' Taimas jällens' selkiää, Sioiten x.

v. 24. Golgathas' lewoll' lassemme, Taim. x.
Ja kaikki kuormam' purkamme, Sioiten x.

v. 25. Siit' Thaboriin myös kuljetaan, Taim. x.
JESUXEN kans' kirkastumaan, Sioiten x.

v. 26. Myös ristiämme ottakaam', Taim. x.
Ja kärsiwäisest' kandakaam, Sioiten x.

v. 27. Wartia, kuing' kulu meidän yöm, Taim. x.
Kos' loppuu ferran waiwam', työm? Sioiten x.

v. 28. Me uskos' meitäm' warustam, Taim. x.
Xin' kruunun edest' sotimaan, Sioiten x.

v. 29. Kos' Herran Häihin pääsemme, Taim. x.
Ei loppu koskaan weisumme, Sioiten x.

v. 30. Jo Ylkä näkyy tulewan Sioiten känkääm'
Händä vastaan, Ja lampumme walmistakaam',
Halleluja D terwe tulemaSta!

18. Halullisten Sieluin iloinen kehoitus uskolliseen kilwoitukseen loppuun asti.

v. 1.

Nyt! nyt kokoon tulkoon, Ne kuin owat ol-
let ulkon' HERNAN äändä kuulkoon, Sielun
elämär': Eritkoon teidän haaroist' Nojes sur-
kioist' Sielun waaroist', Wanhan kedon ra-

joist' Armos' autuuder' Koskaat riendämä-
hän, Elon tiell', Armoo armost' kerjämä-
hän, Sitä autuutt' ekimähän, Kuin meill'
suodaan wiel': Wiel' nyt päivä koittaa,
Juuri kirkkahast', Herra sotii ja myös
woittaa, Woitetuita kokoon soittaa, San-
gen kuuluisast'.

v. 2.

Hyväst' wanhat weljet, Wanhat poluut,
wanhat jäljet, Kääntäkäämme seljät, Nyt
waan päin, Hyväst' yhtä haawaa, Wan-
han Udamingin wara, Mailman sian-rawa,
Jää nyt näin. Armon herkkui paljon,
Lahjari, Jesusesa ombi tarjon', Niill' kuin
Hänen siipeins' warjoon Uskos' riendääpi;
Stawar' meill' aiwan Wanhat näkhwät,
Koska hywän jaad' taidam', Huonon to-
dell' hyljät' mahdam', Juuri wiipymät.

v. 3.

Pois, pois wanha elo, Hullu tyhmä
mailman meno, Se on juuri kehno Sielulle,
Se on huono rauha, Kusa duomio tunnos'
pauhaa, Raubia kuollon kauha, Rundesee.
Jesusesa liennee' Lepo heill', Totka kuor-
mans' Hänell' wienee, Hänen iteens' kanda
tienzee, Uskeldensa tiell', Ei heild' mitään
puutuu, Sielun hauskouder', Kuin ei he
waan Häneen suutu, Niin Heill' parhaax'
kaiikki muuttuu, Jjat' autuuder'.

v. 4.

Terwe pyhäin suku, Soll' on Yliän kir-
kas puku, Me myös siihen lukuun Rie-
nämme, Mutuas on kansa, Soll' on JEs-

sus kokonansa, Heidän seuransa Hauska lie,
 Taimaan Isän-maahan, Toiwosa, Yhdes
 halus' kuljetahan, Wiholliset lyödään maa-
 han, Kuin meit' ahdistaa, Jos' myös tie
 on kaita, Murhees' täällä, Ei se kuiteng'
 mitään haittaa, Sillä JEsus hywäs' lait-
 taa, Raikki kerran siell'!

v. 5.

Nyt siis JEsustamme, Uskon halus' seu-
 ratkaamme, Armo-liistassamme, Suoskaam'
 täällä, Hän kuin hywän työn on alkan',
 Wahwistaa myös meidän jalkam', Että
 armo palkan Saamme siell', Kuin waan
 täällä tielläm' Uskosa, Toimellisest' kilwoit-
 telem', Joka päivä armost' eläm', Kuin
 meit' wahwistaa, Säätkään katowaiset Sel-
 jän taan; Ehtikäämme tulewaiset, Usunsiat
 ihanaiset, Kuin siell' ylhäll' saamm'.

v. 6.

Jo nyt kohdastansa, Yllä ombi tulosan-
 sa, Kunnian kruunun kanssa, Morsiamell',
 Sälkeen tämän ajan waiwan, Uuden maan
 ja uuden Taimaan, Armost' luopi aiwan,
 Sieluisell', Nyt siis kulkeisanne, Soutu-
 kaat, Pysymäiset uskossanne, Woittawaiset
 sodassanne, Wahwan' seisokaat: Elon kai-
 dall' tiellä, Uskos' weisatkaat, Siis' kuin
 kerran saatte vielä, Walituiden kuoreis'
 siellä, Soittaa lakkaamat'.

v. 7.

Terwe päivä suuri, Jlost' raukee sydän
 juuri, Kost' sisäll' Taimaan muurin Pää-
 femme, Siellä matkall' olleet, JEsurella

täällä kuolleet, Yhteen kokoon-tulleet, Koh-
 taamme, Utta wirttä vielä Tät' weisa-
 taan, Joka ombi aljett' tiellä, Mutta täh-
 dellifest' siellä, Jos' lauletaan, Wähymys
 ei waiwaa, Pyhäin seurasa, Ei myös tun-
 non mato kaiwa, Kusa riemu ombi Tai-
 waan, Mat' woimasa.

v. 8.

JEsus! johdat' vielä, Ne myös hajall'
 olleet tiellä, Ettei ylösniellä Kuollolda,
 Siellä tulleet outa, Sinun Henges woiman
 kautta Pyshwäiser' saata, Armosa, Näin'
 armon päiwin', Monda wierasta, Walmist'
 JEsu Taiwaan häihin, Ettei katowaisiin
 näihin Kukaan seisahda! Kiitos JEsurel-
 lem', olkoon alati, Kuin meitä armost' osti
 jällen, Kiitos, kunnia aina Hällen, Nyt
 ja ijäti!

19. Sumalan salatuska johdaturesta.

W. K. Swad är det åt att jag ic.

Eli: Fäfanglighet är allt hwad werlden skänker ic.

v. 1.

Salattu Sumal' joka walkeudes', Ain'
 asut johon yrkään ei tule, Kuing' suuri
 pimeyden olene? Kost' peität kaswos, wa-
 los meildä warjoot, Ja waikkas tundemi-
 stas monell' tarjoot, Niins salattu.

v. 2.

Salattu neuwo josa lapsiansa, Sumala
 johdattaapi armollansa, ijankaikkises wiisau-
 des' suur'; Se neuwo jonga jälkeen Poikans'

annoi, Ja Jumaluuden helmast' awun
kannoi', Salattu juur.

v. 3.

Salattu turwa josa Sielu raukka, Sa-
laisest' wiisaudest' niinkuin kaukaa, Saa
kuulla murheisansa postin tain, Sun salai-
setkin syndis ander' andaa Nyt JEsus,
ja sull' armon eloo kanda, Salattu ain'.

v. 4.

Salattu uuden syndimisen tiellä Dn
fielun elo joka armost' elää, Salattu sisäl-
nen Christitty, Ja luondo uuden ihmisengin
lienee, Jumalan lasten joist' ei mailm'
tienne, Se salattu.

v. 5.

Salattu kallio jong' pääll' raketahan,
Se ijäisesti pysywäinen waha, Se ankkuri
jost' Sielu pitää kiin', Se walkeu kuin
luonnon walon woittaa, Se perindo kuin
armon lapsill' koittaa, Salattu niin.

v. 6.

Salattu waimo Uskoll' ilman näköö,
Ja rakkaull' kuin kuormaa päällens' säkee,
Kukourell', kuin awun ylhäld' tuo, Kärsi-
wäishyll', kuin kaikki yliswoittaa, Ja Toi-
woll', jolle elo kuollof' koittaa, Salattu on.

v. 7.

Salattu tie joisa ei tyhmä ery, Dn kui-
teng' wiisaall' oppimatoim läh, Täs' ondu-
wa kuin peura hyppelee, Täs' Sielu kulkee,

tulee hywin aikoin, Täs' Sielu käy, ei
tunne usein paikan, Salattu tie.

v. 8.

Salattu konsti kuin ei järki tainne, Eik'
wiisauus mailman oppii woine, Eik' paljaan
Sanan tietoon suljettu, Kuin ei tee hullur',
waikk' niin mailm' sanoo, Kuin kaikki tie-
tää, oppii, kuiteng' janoo, Se salattu.

v. 9.

Salattu tawara kuin sydänd' tähttää,
Jost' fitten uusi wanhoi edes nähttää, Josa
sen warjo hywän edestä, Jost' mailman niin
rohkiast' näkee unda, Dn Christus is' ja
Taimaan waldakunda Salattu se.

v. 10.

Salattu kaunistus, ei ulkonaisis' Mail-
man foreuris' katowaisis', Waan salaisesa
ihmisesa siin', Kuin ylönkäheen, pilkan all'
ja wainon, Dn kuiteng' HCRran edes
ihanainen, Salattu niin.

v. 11.

Salattu warjellus, joll' omiansa Zuma-
la suojeleepi lapsillansa, Ett' wihollisen
neuwot hukkaan lie, Kost' wahingon heill'
tehdärensä luulee, Niin hywäxi se kuiteng'
kaikki tulee, Salattu se.

v. 12.

Salattu aika, kossas tulet kerran, Ett'
saisin kahell! Jesuxen mun HCRran', Ja
olla siell' kus' walitut on kaikk', Jos' tänä-

pån', en-tiedä minä sitä, Mun Ylkää wa-
staan menemähän pitää, Salattu aik.

20. Armo etziwaisen Sielun toivo.

Weis. kuin: Ah söta lust ic.

v. 1.

Kost' nousnee kointähtinen, Mull' köyhäll'
kerjääjäll'? Kost' loppuu olo yllinen, Kus'
kaikk' on hämaräll'? Mä alat' nostan silmän
tääll' Taimaaseen halusan', Ja waikk' ei au-
ring' paista wiel', Niin tiedän paistawan.

v. 2.

Kost' HERRan vuos', se suloinen, Glol-
la joutunee? Kost' köyhä sielu ytimen, Ja
wiinan maistanee? Mä ison tällä murheen
tiell', Ja huolaan puutorest', Ja waikk' se
aik' ei tullut wiel', Niin tulee totifest'.

v. 3.

Kost' uskos' saanen syleillä, Mun Sielun'
Ystävän, Kuin meni kuollon sisälle, Mun täh-
ten' syndisen? Mä weripukun' muistan tääll',
Kuin kannoi Sulhaisin, Ja waikk' ei Hän
ol' tullut wiel', Niin tulee kuitengin.

v. 4.

Kost' wisseydex armosta, Mull' walons'
walaisnee, Sydämen syngiäs' huoneesa, Ja
usko kaswanee? Jos näkisin sen autuun, Jos
pian saisin kiin', Mutt' waikk' ei wiel' ol'
tapahzun', Tott' tapahzun se niin.

v. 5.

Ah! suloisin Wapahujan', Mä etees lan-

gennen, Mä halaan haawas katsomaan, Mun
Sielun' leworen', Ett' nähda awoin helma-
has, Se jo mun kewittää, Mutt' ett' siell'
löyttää haminas, Se kuiteng' enämb' lie.

v. 6.

Mun Sielun' nyt niin lähes' lie, Ett' ar-
moon ruweta, Ett' palamahan wirjetä, Raf-
kaun's tulesta, Nyt lähes Taimaan walda-
kund', Jr' sana puuttuu waan, Sun suus-
tas, Jesu autuun, Niin woitan asian.

v. 7.

Mä rukoilen siis, Jesul suld', Raikesta
Sielusta, Ah! lähet' Pohduttajas mull' Ar-
monsa woiteella, Ann' hänen weres kirka-
staa, Mun Sielufani noin', Ja Sydämeni
priiskottaa, Niin wissiin hywin woin.

v. 8.

Mä tiedän ett' jos kerran saan, Sun
weres woiman tut', En enää pääse raistaa-
maan, Niin tallist' autuutt', Mä tiedän jos
isowaiser', Ja thjär' tulen waan, Niin armos
tulen rawinneex', Sen armon Suld' myös
saan.

v. 9.

Sill' wälill' minun Jesuren', Edesäs
maatelen, Nyt wiheljäisen' syndisen', Ar-
moa rukoilen En poijesmen' ennen kuin
saan, Sun kalleis' haawoisa, Mun ilon' le-
won autuan, Ja, Amen, uskosa!

12. Mailman turhuudesta ja ylöns- lakeesta.

v. 1.

S! mailma, Sä kamala, Mä sinun jätän
Sengelliset Pautut,

D I

momen juondes' kanssa, Waikk' wiettelet,
 Ja häwäiset, Kuitengin pyshn Jesurefa
 aina, Sill' sinä olet juuri, Yr' pahuun
 pesä suuri, Kuin elon' ahtaar' saatat, Jää
 hywäst' waan, Mä sinun taan' Nyt jättä-
 nen, Ja hylkänen, Sill' toiwon Isänmaata.

v. 2.

O! turmellus', Sill' asumus, Viel' ombi
 täsä surkias' kuollon rinnas', Mä woitan
 sun, Waikk' tahdot mun kaatumaan hi-
 moin, kiusauren kimmas', Mulla Jesuren
 on wahwa, Ja pyshwäinen rauha, Sohon-
 gan turwaan alat', Mä iloll' waan, Nyt
 weisat saan, Ja uskosa tääll' kerstata,
 Jesures' woiton sodat.

v. 3.

Immanuel! Kuin lunastell', Mun tahdoit
 werisellä kuollon tuskall', Ann' weresäs Ja
 kyljesäs, Mun Sielun' pyshy oikiall' lepo-
 paikall', Tee minun kerjäläisex', Suur' ristis
 juuresnöhrär', Ja armos perään hartaar',
 Ann' waiwoisas, Ja haawoisas, Mun ilolla
 Ann' nautita, Puhdistust' Sielun rauhar'.

v. 4.

Kuing' iloinen, on sydämen', Kost' läs-
 nä minull' Jesu pyshyt alat! Mulla wirwo-
 tus, Ja huojennus, On kesteli' murheen
 kiusauren waiwat, Kost' uskoa waan woi-
 nen, Ja kuorman Sinull' suonen, Niin
 matkan! hywin juotuu, O! Jesuinen, O!
 thfonän, Waan loppuun ast', Niin hokiast',
 Mun asian' hywär' muuttuu!

v. 5.

O! Isän-maa, Sä ihana! Mun sydämeni sinun perääs' palaa, Kost' pääsen pois, Näist' murheen soist', Sun kauneuttas katomahan alat', Näist' majois' huonolla Mull' on, ett' tahdon kuolla, Ja täällä tulla kotian': O! Sulhaisen, Mun sydämen' So odottaa, Ja toivottaa, Ett' pääsen Isän-maahan.

22. Jesuskowsaisen Sielun paras Osa.

W. K. Koko mailm' iloit' mahtaa x.

v. 1.

HERra Jesu! kuin Sä olet, Minun osan' ainoan', Kuin Sä sydämesän' elät, Kuin Sä asut' sielusan', Niin mull' ombi Taiwas tääll', Kuljetesan' waiwan sääll'.

v. 2.

Waikka wielä ruumiin' waipuis', Keskell' kuollon wirtoja, Ja kaik' jäseneni taipuis', Ulla kiwun waiwoja, Waikka halkeis' sydämen': Sinus' on mun Glämän.

v. 3.

Sinuun tythy sydämeni, Sinus' lewon löytänen, Sinä köyhäll' Sielulleni, Olet hywyys ijäinen, Kaikki kuin mä halajan, Sinus', Jesuxeni! saan.

v. 4.

Mailm' en mä sinun tottel', Kuin mull' Jesus ombi waan, Engä katowaisist' ottel', Kost' mä pshywaista saan, Maa mull' tuli halwari, Kuin sain Taiwaan osari.

v. 5.

Jääköön', mailm', korkeudes', Jääköön' rietas hekumas', Jlos', irstas prameudes',

Kuldas' ja myös tawaras': Jesuessa nau-
titsen Dsan yldäkylläisen.

v. 6.

Jesu, Sinä uskalluxen', Raikes' häädäs' a-
punan' Murheis' makia wirwotuxen', Ah-
distures' Turwanan', Suren laarox' Gloni,
Ihe kuollos' Gloni.

v. 7.

Jesu? Sinä Dsan' elos, Ja myös' Dsan'
kuollosa, Kut' ett' odottaisin tulos, Gläisin
niin uskosa, Että saisin nautita Sua Dsan'
Laiwaasa.

23. Uskovaisten iloista waelluksesta armon tiellä.

B. f. Siit' on meill' iloinen aika x.

v. 1.

Ah! herätääät Sieluiset, herätääät jo, Jesu-
rellem' kunnia tuomaan, Siit' autuudest' iloi-
taam' kuin Hän meill' suo, Hän saatti rakkau'ns
huomaan, Nyht' ilolla weisaam', fill' woittoon
meill', Hän ojensi jalkamme elämän tiell', Ja
siirsi pois kuoleman rajoist', Ett' waellam'
riemuises' wapaudes', Ja iloitsen' armonsa su-
loisuudes', Kans' asomme turwajis' majois'.

v. 2.

Waike' mailma duomiollans' häwäisee meit',
Ja wainoopi totuuden tähden, Me kuitengin
waellamm' Jesuxen teit', Ja seuraamm'
Händ' kaikkein nähden, Jos pilkka tääll' jo-
stus meit' rasittaa wiel', Niin kunnian kruunu
myös iloittaa' siel', Jong' Jesus uskowiill' an-
daa, Siis ristiäm' kanamme kärsiwäst' tääll',
Niin kauwan kuin kuljemme kynnelden sääll',
Siv' kuin Hän meit' lepoons' kandaa.

v. 3.

Meill' Jesures' tithmä sydän nyt lie, Siin' nautikem' lewollist' meildä, Kuin Paimen Hän meitä is' laitumell' wie, Ett' lambaildans' mitäkään kiellä, Täällä' sielum' juur' armosta juowutetaan, Ja mannan'sa makeull' wirwotetaan, Kans täytetään hekumas' Taiwan, Ett' eläwäs' autuuden toiwosa näin, Nyt iloiren kiiruhtaa kotia päin; Kans unhohtaa murheen ja waiwan.

v. 4.

Me Jesuren ristist' nyt kerstkaamme waan, Siin' elon' ja autuudem' lienee, Ett' sielumme weresä armon on saan', Se sydämen lehoitta tienne, Ett' ylise kaikkein Händ' rakastamaan, Ja tahtoans' ilolla noudattamaan, Kans waeldaan kaskhinsä tiellä, Se sielumme wirittää kiitorehen, Se sydämmen taituttaa kuuliaisuuteen, Ett' kaskhinsä kewiät on meillä.

v. 5.

Nyt kukiin kuin Christureld' armon on saan', Häll' kunnian ja kiitoren tuokoon, Hän iloiten autuuttans' nautittoon waan, Mutt' mailmall' turhuuden suokoon, Hän ahkera olkohon autuudens thös', Ja lujasti soti-koon hengesä myös, Ett' kruunuans' käsittäis wiimein, Sitt' riemuiten voitosta weisaamme taas, Kosk' kokonnumm' ylhäises' Isämme maas', Ja autuuttamm' nautitsem' iät'.

24. Kiitos ja Ilistos Wirsi.

W. E. HERAA hywää kiitääät &c.

v. 1.

Armon lapset weisatkaat, Hengen halus'

soittakaat, Riitost' tuokaat sydämeest', Runin-
gallen riemuifest'.

v. 2.

HErran armost' kerskatkaat, Autuude-
stann' iloitkaat, Rehoittakaat muita myös,
Uhkerari täsä työs'.

v. 3.

Ilmoittakaat mailmalle, Mingä autuun'
sielulle, Löytää se kuin uskosa, Lähestyypi
JESusta.

v. 4.

Sanokaat ett' jokainen, Armon sais ja
elämän, Jos waan, köyhän' hengesä Tur-
waa eheis weresä.

v. 5.

Riitos olkoon Isälle! Joka armost' mail-
malle, Annoi Poikans' rakkahan, Weriseen
kuolemaan.

v. 6.

Riitos olkoon JESurell'! Kuin meit' wai-
wall' werisell', Osti omaisuuderens' Wal-
mist' omix' lambairens.

v. 7.

Riitos Hengell' Pyhälle! Kuin meit' ar-
mos holhoillee, Ja JESuren uskosa, Lop-
puun asti wahwistaa.

v. 8.

Riitos kolminaisuudell', Isäll', Pojall ja
Hengell', Sjat' olkoon kaikilda, Runnia
lunastetuilda.

25. Sumalan Lasten mailmalle salatu-
sta kunniasta.

v. 1.

Dstetut Sielut joutukaamm', Nyht ulos Ba-

belista, Ei mailm' meitä tunnekkään, Eik' sukuumm' taiwallista, Me olemm' sukuu Jumalan, Ja JEsus weljem' lienee, Siisriemu äänell' weisatkaamm', HERra meit' tuta tiennee :;

v. 2.

O Sielul' tutki hengesä, Tain sugun perustusta, Ett' JEsus syndyi köyhänä, Ja toimitt' lunastusta, Meild' kärsittäwät kärsi Hän, Ja sowitz' Isäns kanssa, Nyt sinä Hänes' yletään, Suur' sulast' armostansa :;

v. 3.

Kaikk', joisa hengi, kiittäkään, Kaikk' liha kunnioittakaan, Ett' Morsiammeri JEsuren Nyt sielu korotetaan, Hän itse oman johdattaa, Hääsaliin kirkkahimbaan', Sitt' kuin Hän täällä puettaa, Hää-waatteen kallihimbaan :;

v. 4.

Ruok' meist' ei sisäll' tahtone, Kosk' ilo tai on tullu, Waikk' mailm' täällä sanonee: Kaik' tof' käy taas yr' hullu, Ei nämät pillat eikä muut', Sielulle saata haawaa, Sill' hulluuttansa omast' suust', Gott' ferran kuul-la saawat :;

v. 5.

Me hullut, ferran sanonee Syndiset duomiopäiwän', me tämän hullun' pidimme, Nyt taiwaan sisäll' wiedzän, Hän lasten sekaan luettu, Perindöns' pyhäin sekaan, Mutk' meill' ei auring' koittanut, Waan käwim' kaikki harhaan :;

v. 6.

Wanhurskaat silloin seisowat, Suurella rohkeudell', Ja niinkuin auring' paistawat,

Zaimahan kirkkaudell', Se kruunu kuin heit'
 odotti, Sill' JEsus heitä kruunaa, Ja
 Waldakundaan sisälle wie, Jsänsä siunat-
 tuna :;

---

26. Halullisten Sieluin kehoitus hen- gellisten kokousten lopulla.

Weisataan kuin: edellinengin.

v. 1.

Nyt päätäm' kokouemme, Jumalan ol-
 loon kiitos! Me sydän-pohjast' kiitemme,
 Etts annoit meille armos' Sun sanas' olem'
 kuulla saan', Ja siitä woiman tuta, Siit'
 sydän rupeis' iikkumaan, Sen maistimm'
 suloisuutta :;

v. 2.

Nyt ruumiin puolest' erkanemm' Mutt'
 haawois' olem' koosa, Täällä usein murhett'
 maistelemm', Mutt' iloo JEsuresa: Ei ko-
 tom' ole tämä maa, Täällä olem' matkal-
 lamme, Mutt' jos me seuraamm' JEsusta,
 Tott' pääsemm' kotiamme :;

v. 3.

Nyt sydän meissä palakaan, JEsuren
 rakkaudest', Et iloll' matkall' kuljetaan,
 Siin' uudes' kuuljaisuudes', Sull' JEsu
 kiitos, Särkiäm'! Kuin awoit meille tietä,
 Me peräsäs nyt mielelläm', Kuin lambaat,
 tahdom' rietä :;

